

[Statsministeren]

være en ret, vi har, som selvfølgelig ikke skal bruges i tide og utide, men det må være en ret, vi har til at tilkendegive nogle meninger. Enten det drejer sig om Sovjetunionen eller om én besættelse af et andet land, eller hvad det kan være, lige meget hvor i verden, så kan vi gøre det. Jeg synes også, man i hver enkelt situation må vurdere, om det er rimeligt at gøre det. Vi skal ikke anlægge det synspunkt, at når det er Øst, så skal vi, og når det er Vest, skal vi ikke. Vi skal sortere fra sag til sag, hvad der er rimelig grund til at rejse, især hvis vi mener, at det på en eller anden måde kan være nyttigt for at fremme menneskerettighedernes overholdelse i verden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 516

17) Til *justitsministeren* af:

Poul H. Møller (KrF):

»Hvad agter ministeren at foretage over for narkotikaproblemet i vore fængsler?«

Skriftlig begrundelse

I dagspressen er nu igen fremdraget et eksempel på, hvor omfattende og næsten uhindret salg af narkotiske stoffer foregår blandt de indsatte i vore fængsler. En strafafsoner, der to gange skulle føres som vidne i retten i Næstved, viste sig hver gang at møde så påvirket af heroin, at en afhøring af ham ikke var mulig. Andre lignende tilfælde fremkommer jævnlig, og dette må naturligvis anses for absolut uacceptabelt.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har tidligere oplyst her i tinget, senest i spørgetiden den 27. februar i år, at justitsministeriet i slutningen af 1978 nedsatte en særlig arbejdsgruppe, som nærmere skulle overveje, hvad der kunne gøres ved problemerne med hensyn til indsmugling af narkotika i fængslerne. Arbejdsgruppen afgav indstilling i december måned, og indstillingen er for tiden forelagt fængslerne til udtalelse og til forslag. Når udtalelserne foreligger, og det regner jeg med vil ske i løbet af en måneds tid, vil der blive taget stilling til de forslag, som arbejdsgruppen er kommet med. Jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt nærmere

gå ind på de foranstaltninger, der kan komme på tale, men jeg kan oplyse spørgeren om, at jeg i løbet af meget kort tid får lejlighed til over for retsudvalget at redegøre for arbejdsgruppens forslag, og hvad det måtte have givet anledning til.

Poul H. Møller (KrF):

I forbindelse med spørgsmålet om narkotika i vore fængsler undrer det sikkert mange lovlydige borgere i vort retssamfund, at sådan noget overhovedet kan finde sted. Vore fængsler har naturligvis ansvar for de indsatte, og problemet med narkotika er jo ikke helt nyt, men det er min fornemmelse, at det er eskaleret i takt med den liberalisering, der har fundet sted inden for kriminalforsorgen i de senere år. Efter min mening er det en liberalisering, der er gået for vidt, hvis den har givet det til resultat, at man næsten uhindret kan foretage indsmugling af narkotika, kan foretage fordeling og forestå et salg af narkotika uden for fængslet, hvis den har givet til resultat, som vi har set det, at en strafafsoner, der skal føres fra fængslet i retten for at vidne i en anden sag, to gange i træk kan møde så påvirket af heroin, at en afhøring af den pågældende måtte opgives. Den har givet til resultat, at mennesker, som går ind til afsoning sunde og raske, kan komme ud efter en afsoning nedbrudte på grund af narkotikamisbrug. Vi har også ofte set tidligere narkomaner, som var stoffri, da de gik ind til afsoning, men som i løbet af ganske kort tid på ny blev afhængige af stoffer. Hvis det er den liberalisering, der er skyld i det, så er den liberalisering gået for vidt.

Derfor mener vi i kristeligt folkeparti – og mange er enige med os i det, ved jeg – at der må sættes en stopper for det nu.

Jeg takker justitsministeren for svaret her og afventer naturligvis med stor interesse, hvad dette udvalg er kommet til af resultater, men der er ingen tvivl om for mig, at der må sættes en stopper for dette. Det kan ikke være acceptabelt og rigtigt, at det kan lade sig gøre i vore fængsler at indsmugle narkotika – på grund af liberaliseringen og fangernes krav om lemfældig visitation af strafafsonere, der kommer tilbage. Det kan heller ikke være rigtigt, at dette med besøgende, der kan medføre narkotika, ikke kan stoppes. Der må skrappe midler til, selv om de indsatte så